No. 115. 1839

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK NIEUWS-BLAD.

Donderdag 16 Mei.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 13den Mei.

De ministeriële crisis is plotseling tot een einde gekomen, tot welke bespoedigde ontknooping de gebeurtenissen hieronder vermeld, zeker het hare zullen bijgebragt hebben. De *Moniteur* houdt heden de volgende benoemingen.

De maarschalk *Soult*, minister van buitenlandsche zaken en president van den raad. (Deze ordonnantie is door den heer *Girod*, de l'Ain, onderteekend; de andere ordonnantien dragen de onderteekening van den heer *Soult*.)

De heer *Teste* tot minister van justitie en eeredienst.

De luitenant-generaal *Schneider* tot minister van oorlog.

De baron *Duperré* tot minister van marine en kolonien.

De heer *Duchatel* tot minister van binnenlandsche zaken.

De heer *Cunin Gridaine* tot minister van koophandel.

De heer *Dufaure* tot minister van openbare werken.

De heer *Villemain* tot minister van openbaar onderwijs.

De heer *Passy* tot minister van finantien.

De vorige administratie bestond uit acht leden en de tegenwoordige uit negen, ten gevolge van de scheiding der departementen van koophandel en van openbare werken.

Terwijl gisteren morgen de hoofdstad in de volmaaktste rust verkeerde en ten minste een derde gedeelte der bevolking op de wandeling of buiten de stad was, is de openbare rust plotseling, midden op den dag, op eene hoogst ernstige wijs door een hoop dolzinnigen gestoord geworden. Tusschen half drie en drie ure op den middag omstreeks, zag men eensklaps, van waar wist niemand, een troep van 3 à 400 lieden, meest van 15 tot 25 jaren, in kielen gekleed en met stokken gewapend in de straat Bourg l'Abbé bijeen verzameld, alwaar onmiddelijk het wapenmagazijn der gebroeders *Lepage* werd geplunderd. Van daar verspreidde de hoop zich in drie benden, van welke de eene trok naar het paleis van justitie, alwaar de militaire post, uit een officier en eenige manschappen bestaande, overvallen werd, de officier werd gedood, en de manschappen ontwapend; de beide andere benden trokken, volgens het *Journal des Débats*, onder het roepen van *weg met Lodewijk Philips! leve de Republiek!* doch volgens den *Messager* in stilte, zonder dat zij een kreet slaakten, naar het plein du Chatelet, het stadhuis en naar de prefectuur van policie, waarvan zij de beide eerste posten evenecns gemakkelijk ontwapenden, dewijl men nergens op eenig gevaar verdacht was. Verscheidene andere posten werden verrast en sommige door de municipale garde, zich te zwak gevoelende om weerstand te bieden, vrijwillig verlaten, terwijl de manschappen zich bij de naburige posten aansloten. Voor de prefectuur van policie gekomen, vonden de oproerlingen echter de deuren van het hotel gesloten en de wacht der municipale garde, die even te voren van de beweging onderrigt was geworden, bereid om kloeken weerstand te bieden.

Na de overmeestering van onderscheidene wachtposten, herzamelden de aanvallers zich op het plein van het stadhuis en begonnen de voornaamste toegangen door barrikaden, rijtuigen, enz. te versperren. Dit alles was [illegible] geschied. De eerste weerstand die de oproerlingen ontmoeteden, was van een detachement municipale garde van 20 man te paard uit de prefectuur van policie gekomen. Door eene eerste losbranding van de zijde der oproerlingen werden vijf dier ruiters buiten gevecht gesteld. De oproerlingen verspreidden zich middelerwijl in de wijken tusschen de straten St. Martin en St. Denis, overal barikaden oprigtende, achter welke zij op al degenen schoten die zich op straat of aan de vensters vertoonden. Ten vier ure waren er meer dan tien barikaden in deze bevolkte wijk opgerigt en waren de oproerlingen van des toegangen meester. » Een merkwaardige zamenhang, « zegt het *Journal des Débats*, « kenmerkte al de genomen beschikkingen. Welgekleede lieden, met kostbare wapenen voorzien, bestuurden de bewegingen. Lieden in kielen gekleed gehoorzaamden hunne bevelen. Het komplot, dat met eene geheimzinnigheid gesmeed was, die noch de algemeene policie, noch de autoriteiten in de stad iets had doen vermoeden, werd met eene stoutheid en kracht doorgezet, waarvan, naar het zeggen der getuigen van dezen bloedigen dag, nog geen der vorige oproeren het voorbeeld had gegeven.”

De schrik was intusschen door de hoofdstad verspreid, doch daar ieder afwezend was kon de tegenstand niet terstond volgen. Ten vier ure werd het alarm door de straten van Parijs geslagen en kwamen de nationale garde, 't huis gekomen van de harddraverijen op het Marsveld of van buiten de stad, allengs onder de wapenen. Van de zijde der militaire autoriteit begon men krachtige maatregelen te nemen. Estafetten werden in allerijl naar de rondom Parijs gelegen plaatsen gezonden, om de aldaar in bezetting liggende troepen naar de hoofdstad te ontbieden; achtervolgelijk kwamen de garnizoenen van St. Cloud, Versailles, Courbevoie, Vincennes, enz. aan, zoodat ten tien ure des avonds ten minste 60,000 man troepen in de hoofdstad vereenigd waren.

Ten vijf ure hadden intusschen de linietroepen zich reeds in beweging gesteld en de oproerlingen van het plein van het stadhuis verdreven, de post aldaar werd hernomen, en die der prefectuur van politie vrijgemaakt. Het hoofdtooneel van het oproer werd toen meer verplaatst in het lage gedeelte van de wijken St. Denis, Montmartre en St. Martin; overal zochten de oproerlingen barrikaden op te werpen, of verscholen zich in de huizen, van waar zij uit de vensters op de troepen schoten. Ten acht ure, toen ook reeds een groot getal nationale garde zich bij de linietroepen aangesloten had, waren de barikaden overal opgeruimd. Ten elf ure waren de oproerlingen van alle punten verdreven en was de rust te middernacht hersteld. De troepen hebben gedurende den nacht gebivouacqueerd en staan heden nog op de voornaamste punten gestationeerd.

Door deze magtontwikkeling op de voornaamste punten had men mogen verwachten dat de oproerlingen het bij de gisteren mislukte pogingen zouden gelaten hebben. Tot elf ure dezen morgen is dan ook alles rustig gebleven, maar toen vernam men eensklaps, dat er barikaden op de Marché des Innocens werden opgeworpen, achter welke dezelfde soort van lieden als gisteren zich schuil hielden. Door eene kompagnie grenadiers en een bataillon troepen werden deze hinderpalen echter opgeruimd en de oproerlingen verdreven. Ten een ure vond men nieuwe barikaden in de staat St. Mery. Ten twee ure hoorde men weder het alarm slaan; de meeste winkels werden gesloten.

Volgens de gewone briefwisseling toonde de nationale garde, voor 't minst een deel derzelve, weinig ijver om zich aan het gevaar bloot te stellen. Althans van het vierde legioen waren slechts 30 man opgekomen. Men kon derhalve zeggen, dat de hoofdstad nog op dit oogenblik verre is van rustig te zijn.

— Een groot getal der oproerlingen zijn gisteren gearresteerd geworden. Het getal der slagtoffers valt nog niet op te maken. In het hospitaal St. Louis waren ten acht ure 11 gekwetsten gebragt en in het Hôtel Dieu omtrent een twintigtal, waaronder vele militairen; ook vrouwen en kinderen. Onder de bijzonderheden behoort, dat een kind van negen à tien jaren een sergeant van de linietroepen had doodgeschoten; een ander soldaat, zonder wapens, was met kolfslagen geveld; een schilder, die even aan het raam zag, om de oorzaak der beweging te vernemen, werd door een kogel doodelijk getroffen.

— De bladen komen overeen, dat de geheele beweging niet geweest is, een allengs aangroeijend oproer, maar een vooraf beraamd snel overlegd komplot, op een oogenblik gekozen, dat de middelen van tegenstand slechts langzaam zich konden ontwikkelen, daar ook de bezetting van de hoofdstad, juist op het punt om van garnizoen te verwisselen minder dan anders tot tegenweer bereid was, terwijl de zamengespannen hun komplot met eene ongehoorde stoutheid doorzetteden. Het dagblad *le Temps* komt met den

Messager overeen, dat de oproerlingen hunne onderneming niet met de gewone kreeten aankondigden, zeker om door de verrassing te meer vorderingen te kunnen maken. De hoofden van het oproer onderscheidden zich door gordels of sjerpen van roode stof; ook werden er roode vlaggen gezien.

— Zoodra de ministers van het voorloopig ministerie gisteren den eersten keer van het oproer zagen, hebben dezelve zich naar de Tuilerien begeven, om den koning te smeeken eene uiterste poging te doen, opdat aan den voorloopigen toestand een einde mogt komen. Bij den koning bevond zich op dat oogenblik de maarschalk *Soult*; de onderscheidene personen, hierboven als ministers vermeld, werden op het kasteel ontboden; allen toonden zich tot wederzijdsche concessien bereid en de ontworpen combinatie was terstond geregeld. Alhoewel de maarschalk *Soult* de portefeuille van de buitenlandsche zaken heeft, twijfelt men niet, of hij zal ook op het oorlogsdepartement, welks nieuwe chef hem bijzonder toegedaan is, eenen grooten invloed uitoefenen. Voor het overige wil men, dat het nieuwe kabinet, waarin noch de chef der doctrinairen, noch die van het linker centrum is, doch dat overigens uit leden van de beide centrums bestaat, de meerderheid in de kamer zal hebben.

De beide kamers zijn tegen heden morgen bijeengeroepen, om den koning hare verontwaardiging tegen den snooden aanslag van gisteren te betuigen. In de kamer der pairs, welke buitengewoon talrijk was opgekomen, verschenen ten een ure de maarschalk *Soult*, de heeren *Duperré*, *Teste*, *Passy*, *Dufaure*, *Cunin Gridaine*, *Duchatel* en *Villemain*, en namen op de bank der ministers plaats. De maarschalk *Soult* het woord voerende, gaf de vorming van het nieuwe ministerie te kennen, en van zijne benoeming tot president, welk blijk van vertrouwen hij zeker te danken had aan het geluk dat hij den koning tot wederzamenstelling van het ministerie namen had kunnen aanbieden, die reeds vooruit aan de behoefte en de wenschen van het land beantwoordden; de maarschalk stelde er eer in, dergelijke ambtgenooten om zich te hebben vereenigd en met hen de verantwoordelijkheid te dragen. Hij rekende op de medewerking der kamer voor een kabinet, dat door beweegredenen en onder omstandigheden vereenigd was, welke genoeg deszelfs toewijding aan den koning en aan de wetten deden blijken. De koning had voor zijn gouvernement negen leden gekozen, eensgezind omtrent de beginselen die hunne daden moesten besturen, die door de kroon waren aangenomen, en bestonden: in de vrije werking van eenen verantwoordelijken raad; de vrede gegrondvest op de nationale waardigheid; de orde door de wetten gewaarborgd; bescherming aan al de belangen die tot 's lands voorspoed kunnen medewerken; in de betrekking met de kamers openhartigheid met vastheid gepaard. Wat den maarschalk persoonlijk betrof, Frankrijk zou in hem altijd de gevoelens van den ouden soldaat van het keizerrijk weervinden, die weet dat het land den vrede, namelijk een' edelen vrede wil.

Na de rede des maarschalks deed de president der kamer den voorslag, dat de leden zich gezamenlijk naar den koning begaven. Alleen de heeren *Dreux Brézé* en *Dubouchage* bleven op hunne plaats.

In de kamer der afgevaardigden verschenen de nieuwe ministers ten half twee ure en werd door den maarschalk *Soult* dezelfde mededeeling als in de kamer der pairs gedaan. Vooraf had de kamer besloten, dat ook zij zich gezamenlijk naar den Koning zou begeven, om hare verontwaardiging wegens den gepleegden aanslag te kennen te geven. Door de kamer werd voorts besloten, om zich morgen met de keus van eenen nieuwen president en van twee vice-presidenten bezig te houden.

— In den afgeloopen nacht zijn verscheidene oproerige proclamatien in de latijnsche wijk aangeplakt geworden, waarbij de burgers opgeroepen werden, om de wapenen tot omverwerping van het gouvernement op te vatten.

— De prefect van policie, *Delessert*, is heden op de Tuilerien ontboden. Het gerucht liep dat hij van zijn' post zou ontzet worden.

— Een naschrift der gewone briefwisseling, *kwartier voor vijf ure geschreven*, houdt, dat er sedert den middag geen nieuwe gewelddadige poging was beproefd. Schrik heerschte onder de bevolking, maar aangezien door geen gedeelte van dezelve aan het oproer deel genomen was, hoopte men dat het oproer geen verdere gevolgen zou hebben.

— Ter beurze werd men heden zeer geslingerd door de verschillende indrukken wegens het oproer en de vorming van het ministerie. Uithoofde van het groot getal in de hoofdstad zijnde troepen vertrouwde men echter dat de rust verder zou gehandhaafd blijven. De notering was heden (13 *Mei*) 5 pCt. 114,10; 3 pCt. 81,60; Nap. r. 101,75; Sp. Ardoin 20; Rom. L. 100⅝.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 15den Mei.

Uit 's Hage verneemt men dat de graaf *van den Duyn* uit Stuttgart, alwaar Z. Exc. het huwelijkskontract van Z. K. H. den Erfprins *van Oranje* gesloten heeft in de residentie teruggekeerd is. Men verzekert dat het huwelijk van het vorstelijk paar den 18den Junij aanstaande, derhalve op den gedenkdag van den slag van Waterloo, zal gesloten worden. De feesten welke te dier gelegenheid te Stuttgart zullen gegeven worden, zouden zes dagen duren.

— Men verneemt dat Z. Keiz. H. de Grootvorst-Troonopvolger van Rusland aan den russischen gezant bij ons hof, baron *von Maltitz*, eene aanzienlijke som heeft doen ter hand stellen, om dezelve onder zoodanige personen te verdeelen, die zich ter verkrijging van onderstand aan den Grootvorst hebben gewend en die gunst waardig zijn gekeurd.

— Een der Amsterdamsche bladen vermeent omtrent de op handen zijnde verplaatsingen der verschillende gedeelten van het Nederlandsche leger het volgende te weten: De lanciers zouden over 's Hertogenbosch, Tilburg en Breda in Noord Braband, en de huzaren over Maastricht, Roermond en Venlo in Limburg verdeeld worden. De dragonders zouden als voorpost de linie bezetten. Te 's Gravenhage zouden de grenadiers, het 1ste bataillon jagers te Amsterdam, het 2de te Haarlem in vast garnizoen worden gelegd. De overige troepen en ook de kurassiers zouden over het algemeen naar hunne vorige garnizoenen terugkeeren.

— Van wege het ministerie van koloniën is ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat voor de dienst bij het leger in Nederlandsch Indie aangevraagd zijn vier-en-twintig bekwame geweermakers, welke op voordeelige voorwaarden hier te lande zullen worden aangeworven.

— Te Amsterdam is gisteren eene nieuwe fraai gebouwde kapel, op de Lauriergracht, behoorende bij het R. K. weeshuis plegtig ingewijd door den HEerw. heer *J. B. Gerving*, aartspriester en president van het seminarium te Warmond.

— Te Ellemeet (provincie Zeeland) heeft, den 5 en 6den dezer, het hoogstzeldzame geval plaats gehad, dat in de gemeente, welke slechts 420 zielen telt, twee paren hunne zoogenaamde gouden bruilof of vijftigjarige huwelijksverbindtenis hebben gevierd.

De belgische kamer van vertegenwoordigers was eergisteren tot de tweede stemming overgaan van de wet op de naturalisatie der bewoners van de afgestane gedeelten van Limburg en Luxemburg; maar de minister *Nothomb* gaf aan de kamer te kennen, dat aangezien de vele vertogen die tegen dat ontwerp waren ingekomen, en daar hij-zelf ingezien had, dat hetzelve in vele opzigten gebrekkig was, door hem nieuwe veranderingen in dit ontwerp waren gemaakt, weshalve hij voorstelde om het nogmaals door de sectien te laten onderzoeken. Dit voorstel werd goedgekeurd.

De kamer is vervolgens aan de algemeene discussie begonnen van het ontwerp voor de terugbetaling van den Schelde-tol. De heer *de Nef* was de eerste spreker. Deze had met genoegen de door de centrale sectie in het ontwerp gebragte wijziging gezien, volgens welke de hollandsche schepen van de terugbetaling van den tol niet zouden uitgesloten zijn; hij zou voor de aanneming stemmen. De volgende spreker *Donny*, bestreed het ontwerp, dat hij onregtvaardig en onstaatkundig noemde; de andere gewesten, vooral de Vlaanderen, konden niet aan het belang van Antwerpen opgeofferd worden; hij stelde een amendement voor, om de terugbetaling alleen aan de belgische schepen te doen. De heer *Eloy de Burdinne* sprak ook tegen het ontwerp; hij was voornamelijk tegen de verhooging der additionele centimes. De heer *Designon* sprak over de differentiele regten; hij keurde het beginsel van het remboursement goed, maar ook alleen voor de belgische schepen. De heer *Verdussen* betoogde, dat de kwestie niet plaatselijk was, of alleen ten voordeele van Antwerpen strekte, maar geheel Belgie betrof, voor wiens voorspoed de vrije Schelde noodzakelijk was. De heer *Desmet*, ten slotte, hechtte zijne goedkeuring aan de terugbetaling, maar wilde de hollandsche schepen daarvan buitengesloten hebben. De verdere discussie werd tot gisteren geadjourneerd.

— Men wilde te Brussel, dat het bewind, zoodra de senaat de gevraagde credieten zal aangenomen hebben, de onderscheidene commissien voor de ten uitvoer legging ven het traktaat zal benoemen.

— Het aantal militairen met onbepaald verlof huiswaarts keerende, die in de laatste dagen door Brussel zijn gekomen, bedraagt omstreeks 6000.

RATIFICATIE VAN HET VREDE-TRAKTAAT. — GRENSVESTINGEN.

Wanneer men de geruchten, die men zoo uit de residentie als uit Belgie hoort rondventen, zou mogen gelooven, dan wordt er bij de wederzijdsche kabinetten van 's Hage en Brussel met ijver gearbeid, om bij de uitwisseling der ratificatien dadelijk gereed te zijn om de wederzijdsche communicatien tusschen de beide landen gemakkelijker te maken. Dien ten gevolge zou men niets sparen, om het den reizenden aangenaam te maken, door het dadelijk afgeven van

Belgische passen aan de grenzen, opdat het oponthoud en de gedurige moeijelijkheden van het douane-stelsel niet te zeer zouden afschrikken. Die ratificatien moeten uiterlijk plaats hebben vóór het laatst dezer maand Mei, en dat tijdstip zal door velen, vooral ook door de ingezetenen dezer provincie, met genoegen worden verwacht. De ratificatie toch van het traktaat van 23. Januarij (of wel van den dag der onderteekening van 19. April) brengt den staat van vrede tusschen Nederland en Belgie mede; en met dien staat van vrede staat en valt dan ook de nog altijd volgehoudene en voor 's lands kas zoo bezwarende *staat van beleg*, waarin al de grensvestingen dezer provincie en de *staat van oorlog* waarin sommige andere vestingen zich bevinden sedert het najaar van 1830. Bij den terugkeer van den staat van vrede, zullen dan ook die in tijd van oorlog wel lastige en moeijelijke, maar toch als noodzakelijk of nuttig erkende maatregelen, die het verkeer naar buiten zoo moeijelijk en hinderlijk waren, ophouden; en in plaats van al die groote kosten alleen te zien verstrekken tot voorbijgaande of slechts tijdelijke doeleinden, zullen die sommen kunnen worden aangewend, tot den opbouw onzer vestingwerken, tot uitbreiding en verbetering van onze linien van defensie, tot daarstelling van doelmatige tegen het oorlogsvuur bestand zijnde en gedekte kazernen, stallen, buskruid-magazijnen en voorraadschuren, en voor de oplegging en het onderhouden in goeden staat van een aanzienlijk materieel. Daardoor zoude de gelegenheid ontstaan, om de grensvestingen, die vroeger slechts aangelegd of onderhouden werden als vestingen van den tweeden of derden rang, in goeden staat van verdediging te stellen, en in te rigten als vestingen van den eersten rang, hetzij door wijziging van het tracé der vestingen, of door het aanbrengen van voorwerken op zwakke punten, of door het ophoogen en optrekken der wallen, of door de bouwing van eene citadel, tot laatste verwering en retraite. Met den staat van vrede zou dan ook de inundatie der landerijen worden opgeheven, en de erven binnen den raijon der vestingen eene meer duurzame, schoon gewijzigde bestemming erlangen, omdat niet uit het oog mag verloren worden, dat de verandering van positie der vroeger binnenslands gelegene vestingen in grensvestingen, de beplantingen en bebouwingen in den onmiddellijken omtrek der vestingen niet toeliet. Maar die staat van vrede zou voor het gezellig verkeer van de ingezetenen der provincien en steden langs de grenzen, bij vermeerderde middelen van communicatie, vermeerdering van welvaart geven. Indien voorts de regering dezelfde zorg voor de vestingen dezer provincien aan den dag legt, als die blijkbaar is uit den grootschen aanleg van Ter Neuzen, dan is het te verwachten, dat bij de herstelling der vestingwerken van het sterke Geertruidenberg in de tweede linie, deze vesting ook, als de sleutel van den grooten weg naar Holland, eene merkwaardige en belangrijke verbetering in de middelen van verdediging, en in de middelen om die verdediging met vrucht te kunnen volhouden, door de oprigting, in tijd van vrede, van daartoe geschikte en duurzame lokalen, zal mogen erlangen, waardoor, bij onverhoopten oorlog of aanval, deze veste en met haar alle die langs onze grenzen aan den eeren schok zouden bloot staan, op eene dezer eeuw waardige wijze, de eer van het welzijn van Nederland, door hare eigene sterkte, gepaard met de dapperheid der verdedigers, zullen kunnen handhaven en [illegible].

Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen.

Duitschland. — Op den 8sten dezer is te *Stuttgart*, overeenkomstig het aangekondigde programma, het standbeeld van Schiller plegtig onthuld geworden. Reeds vroegtijdig in den morgen trokken de onderscheidene zangvereenigen binnen de stad, welke feestig getooid was. Op het plein waar het gedenkstuk geplaatst is, was tegenover hetzelve een tribune opgerigt, waarop zich eene menigte aanzienlijke personen, tijdgenooten en vrienden van Schiller bevonden. De beide zonen des dichters Karl von Schiller, opperhoutvester te *Rottweill*, en Ernst von Schiller, raad in het hof van appel te *Trier*, en deszelfs verdere nog levende betrekkingen waren daar tegenwoordig. [illegible] welke uit ongeveer 1800 personen bestond, naar het monument; ten elf ure nam de feestviering een aanvang; zij werd geopend met het zingen der feestcantate; daarop volgde de onthulling van het gedenkteeken. De eenige twaalfjarige kleinzoon des dichters, de zoon van Karl von Schiller, ligte eene tip van het kleed op; eene zachte koelte woei het verder in de hoogte, zoodat de onthulling bijna zonder eenige moeite geschiedde. Op dit oogenblik hief de menigte luide vreugdekreeten aan, de klokken der stad luidden, trompetten schalden, en na eene korte pause hieven de gezamenlijke zangvereenigingen het lied aan: » *Was schwelt uns heut' so hoch die Brust?"* » Na het eindigen van dit lied, werd de feestrede door den heer G. Schwab uitgesproken. Nadat de zangvereenigingen andermaal gezongen hadden, werd het gedenkstuk door de Schiller's-vereeniging plegtig aan de stad *Stuttgart* geschonken. Het feest werd met een feestmaal in het Museum besloten.

Rusland. — In het afgeloopen Akademie-jaar bedroeg het getal hoogleeraren en leeraars aan de hoogeschool te *Petersburg* 42; dat der gezamenlijke kweekelingen 413; onder deze waren er 192 adelijken, 65 zonen van hoofd-officieren, 19 uit den geestelijken, 40 uit den koopmans- en 31 uit den burgerstand; vijf vreemdelingen studeerden aan de Akademie. — De hoogeschool van *Dorpat* telde in het jongste halfjaar 551 kweekelingen, waarvan 222 uit *Lijfland*, 100 uit *Koerland*, 77 uit *Esthland*, 128 uit andere Russische gouvernementen, 8 uit *Polen* en 11 vreemdelingen. — De geneesheer Barth zijn werk over de magneet als geneesmiddel, de keizerin aangeboden hebbende, is van wege hoogstdezelve met eene gouden snuifdoos vereerd geworden.

Frankrijk. — Op den 11den dezer heeft de Akademie van zedeen staatkundige Wetenschappen, onder het voorzitterschap van den heer Dupin, hare jaarlijksche openbare zitting gehouden, bij welke gelegenheid de heer Mignet eene schets gegeven heeft betreffende het leven en den arbeid des prinsen Talleyrand. — De graaf Jaubert, een liefhebber der botaniek, heeft in gezelschap van een in dit vak der natuurlijke geschiedenis ervaren reisgenoot en een jong schrijver, eene wetenschappelijke reis naar *Klein-Azie* en *Griekenland* ondernomen. Te *Marseille* zal de bekende reiziger Ch. Texier met de graven Labourdonnaye en Guiche zich bij hem voegen. Gezamenlijk zal men naar *Smyrna* stevenen, *Ephese*, *Sardes*, *Brussa*, *Nicea* bezoeken en van daar naar *Konstantinopel* gaan, van waar de graaf Jaubert zich naar *Griekenland* zal begeven, en Texier met zijn gezelschap langs de kust der *Zwarte Zee* naar *Erzerum*, om vervolgens dit gedeelte van *Klein-Azie* en het westelijke *Persie* te onderzoeken, en van daar naar *Syrie* en het *Heilige Land* te gaan, en over *Egypte* terug te keeren. — De heer Marmier heeft thans het eerste deel van de vruchten zijner nasporingen op zijne jongste reis door de noordelijke streken van *Europa*, onder den weidschklinkenden titel van: *Histoire de la littérature en Danemarc et en Suède* in het licht gegeven. Door de fransche dagbladen wordt met veel lof van zijnen arbeid gesproken; doch van elders te regt aangemerkt, dat de schrijver wel zoude gedaan hebben met een bescheidener titel voor zijn werk te kiezen, dan een die regt geeft om eene volledige geschiedenis der Scandinavische litteratuur te verwachten, waartoe oneindig meer studie en navorschingen vereischt worden, dan de schrijver gedurende zijn kortstondig verblijf in de bedoelde streken heeft kunnen in 't werk stellen. Te gelijk verneemt men, dat de heer Marmier de derde expeditie die thans naar het Noorden uitgerust wordt, insgelijks weder bijwonen zal. — De kunstenaars te *Parijs* hebben zich vereenigd, om een monument ter nagedachtenis van den ongelukkigen Nourrit op te rigten. Aan het hoofd van het comité zijn onder anderen Meijerbeer, Scribe, Auber, Cherubine, enz. — Van het beruchte werk van Dr. Strauss, *das Leben Jesu*, wordt thans ook eene fransche overzetting, door het lid van de Akademie van Opschriften en fraaije Letteren E. Littré, aangekondigd. Het eerste deel ziet reeds het licht.

Nederlanden. — Bij koninklijk besluit is aan den heer Raon de la Sagra, die aan Z. M. aangeboden had het door hem in het licht gegeven werk: *Voyage en Hollande et en Belgique sous le rapport de l'instruction primaire, des établissemens de bienfaisance et des prisons dans les deux pays*, als een bewijs van Zr. Ms. tevredenheid, een gouden ring met brillanten omzet, ten geschenke gezonden.

Daar bij de opgave van het Bestuur van de *Maatschappij tot Invoering der Zijdeteelt in Noord-Braband*, te vinden in den *Provincialen Almanak* van dit jaar, uitgegeven bij H. Palier en Zonen, te *'s Hertogenbosch*, bladzijde 158, eene aanmerkelijke misstelling heeft plaats gehad, zoo oordeelt het Bestuur van voorn. Maatschappij zich verpligt door plaatsing in de drie, in deze Provincie uitkomende dagbladen, dezelve te rectificeren.

Overeenkomstig Art. 14 en 15 van de statuten der Maatschappij, zijn op de Algemeene Vergadering van deelgenooten gehouden te *'s Hertogenbosch*, in het Hôtel van het Gouvernement, op den 12. Julij 1838 benoemd:

Tot Kommissarissen:

De Heeren Jonkheer Mr. H. B. Martini van Ouwerkerk, Ridder van den Nederlandschen Leeuw, Lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal van de Ridderschap der Provincie *Noord-Braband* en Commissie van Landbouw.

Jonkheer Mr. A. J. van der Beeken Pasteel, Ridder van den Nederlandschen Leeuw, Lid van de Ridderschap en der Staten van

Noord-Braband en President der Regtbank van Eersten Aanleg te Eindhoven.

J. Diepen Sr., Ridder van den Nederlandschen Leeuw, President der Regtbank van Koophandel te *'s Bosch.*

Jonkheer Mr. F. X. Verheyen, Lid van de Ridderschap en der Staten van *Noord-Braband*, Ridder van den Nederlandschen Leeuw.

C. de Loeckker, Adjunct-Houtvester, Ontvanger der Directe Belastingen, In- en Uitgaande Regten en Accijnsen te *Vught.*

Tot Notabelen.

Baron J. D. van Tuyll van Serooskerken van Heeze en Leende, President van de Ridderschap van *Noord-Braband*, Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Distrikts-Kommissaris, Ridder van den Nederlandschen Leeuw.

Jonkheer Mr. P. E. de la Court, Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, President der Commissie van Landbouw, Ridder van den Nederlandschen Leeuw.

C. F. Wesselman, Distrikts-Commissaris, Secretaris van de Commissie van Landbouw, Ridder van den Nederlandschen Leeuw.

H. de Wijs, Lid van de Gedeputeerde Staten van *Noord-Braband*.

A. J. Ingenhousz, Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Distrikts-Commissaris, Ridder van den Nederlandschen Leeuw, enz.

Jonkh. de Jonge van Zwijnsbergen, Lid der Ridderschap van *Noord-Braband*, Burgemeester van *Helvoirt.*

Mr. J. A. Moesaerts, Lid der Gedeputeerde Staten van *Noord-Braband.*

Baron H. de Grancy, Kapitein der Noord-Brabandsche Schutterij.

E. P. van Teylingen Thielen, Ontvanger der Registratie enz.

J. de Jong, Burgemeester van *Oirschot.*

Zoo als in de gedrukte notulen dezer eerste algemeene vergadering te vinden is, als ook dat op die vergadering tevens besloten is,

1°. Om aan Z. K. H. den Heere Prins van Oranje eerbiedig te verzoeken wel te willen aannemen den titel van *Beschermheer der Maatschappij.*

2°. Om aan Z. Exc. den Heere Gouverneur dezer Provincie aan te bieden *het honoraire voorzitterschap van het Bestuur der Maatschappij.*

Hetgeen dan ook geschied is, hebbende het Z. K. H. behaagd het *Beschermheerschap* goedgunstig aan te nemen, zoo als ook Z. Exc. den Heere Gouverneur het honoraire voorzitterschap welwillend heeft gelieven te aanvaarden.

En aangezien de in de eerste algemeene vergadering de tot Notabele verkozen Heer E. P. van Teylingen intusschen is komen te overlijden, zoo is op de tweede algemeene vergadering der Maatschappij in deszelfs plaats tot Notabel benoemd Jonkheer Mr. J. Bowier Hz., Lid van de Ridderschap en der Staten van *Noord-Braband*, President van de Militie-Raad, welke zich deze benoeming niet alleen volgaarne heeft laten welgevallen, maar ook aangezien den tot kommissaris benoemden heer F. X. Verheyen zich van de waarneming dier betrekking, uit hoofde zijner menigvuldige werkzaamheden heeft verschoond, later door Kommissarissen ingevolge Art. 14 der statuten, provisioneel ter ondersteuning in hunne vergaderingen geroepen, deze bij de stichting en aanleg dezer hoogstbelangrijke industrie moeijelijke betrekking, insgelijks heeft aanvaard, en in dezelve blijft volharden met dien welwillenden ijver welke bij zulk eene gewigtige zaak zoo dringend gevorderd wordt en de dank van Kommissarissen in alle opzigte verdient.

En ten einde iedereen in de gelegenheid te stellen zich van het nuttige en doelmatige dezer instelling in persoon, des verkiezende, te overtuigen, oordeelt het bestuur dienstig bij deze gelegenheid en voor hen, welke zulks tot nu toe onbekend mogt zijn gebleven, te herinneren, dat het hoofd-etablissement der maatschappij is gevestigd op het landgoed *den Ruwenberg*, te *St. Michiels-Gestel*, alwaar de toegang voor iedereen, welke belang stelt in eenen tak van landbouw en nijverheid die het welzijn dezer provincie, van de arbeidende klasse in dezelve, en van ons vaderland, op eene krachtige wijze bevorderlijk kan wezen, ten allen tijde openstaat, en alwaar den directeur, de heer H. Berail, die eene reeks van jaren zich dan het theoretisch en practisch gedeelte van dezen bedrijf met lust en ijver, met vele opofferingen en met den besten uitslag heeft gewijd, bereid is, aan ieder welke dit mogt verlangen, het etablissement in al deszelfs deelen te laten bezigtigen en de verlangde informatien omtrent dezen hoogstgewigtigen tak van volkswelvaart, te geven.

Hetzelve durft zoo veel te meer ieder voorstander van nationale industrie thans hiertoe uitnoodigen, daar met het ontluiken van het eerste moerbezieblad, de opvoeding der zijdewormen op het hoofdetablissement wederom zal beginnen en nagenoeg zes weken voortduren, waardoor men niet alleen in de gelegenheid zal zijn gesteld, de behandeling van dezelve, maar ook tevens het ontwinden of afhaspelen der door hetzelve gewonnen zijde, in alle deszelfs deelen te zien, vertrouwende het bestuur dat dit een en ander genoegzaam zal zijn, om hen, die den bloei des vaderlands en dezer provincie wenschen te bevorderen, aan te moedigen, na vermogen dezen belangrijken tak van volksvlijt te ondersteunen.

Zullende nader geannonceerd worden wanneer de zijdespinning der zijdewormen zal plaats hebben, zijnde dit ter bezigtiging het merkwaardigste tijdstip der opvoeding van dit kostbaar insect.

Wijders noodigt het bestuur alle diegenen uit welke met de Maatschappij om eene of andere reden wenschen in correspondentie te treden hunne brieven te adresseren aan den heer H. Berail *directeur van het Hoofd-Etablissement der Maatschappij tot inboeiring der Zijdeteelt in* Noord-Braband te St. Michiels-Gestel.

Namens Commissarissen der Maatschappij,

Vught, den 10. Mei 1839. H. B. MARTINI. (voorzitter.)

177ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Derde Klasse.

1ste Trekking; N°. 17051, een premie van *f* 1000; N°. 15933, een prijs van *f* 1000.
2de —— N°. 481, een prijs van *f* 1500; N°. 12549, *f* 1000.
3de —— N°. 6835, een prijs van *f* 1000; N°. 20971, *f* 10,000; N°. 23156, *f* 25,000; N°. 22642, *f* 1000; N°. 17873, *f* 1000; N°. 575, *f* 1000; N°. 5062, *f* 1500; N°. 22457, *f* 1000.
4de —— N°. 13056, een prijs van *f* 2500.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (14 *Mei*) waren genoteerd: Ned. 2½ pCt. 55 drie zestiende, ¼; dito 5 pCt. 102⅝, ¾; Kansb. 27 vijf zestiende, ¼; Amort.-Synd. 95¾; Handelm. 180 drie achtste, ¾, ⅝; O. Indie 5 pCt. 98⅝, dertien zestiende; Rijnspoorweg 103, 102¾, 103¼, 103; Haarl. dito 112, 111½; Ardoins 18 15/16; oude Russen 104⅞; Columb. 19⅞, zeven zestiende.

L. TIBAN,

heeft de eer het geëerde Publiek te berigten, dat hij alhier is uitgepakt bij den Heer VAN DER VLEET, in den *Ouden Prins*, met een extra schoon en nieuw Assortiment van DOEKEN, SCHWALS, MOUSELINE DE L'AINE, etc.

BIJ TOEVAL TERSTOND TE HUUR,

te Oosterhout, op den Heuvel:

Een HEEREN-HUIZINGE, voorzien van *zes* BENEDEN- en *twee* BOVEN-KAMERS, waarvan er *drie* Geplafonneerd en *vier* Behangen zijn, KEUKEN, POMP- en REGENWATER, LOODS voor HOUT en TURF, een extra schoone MOESTUIN, met beste Vruchtdragende BOOMEN. Te bevragen bij G. BEIJNEN aldaar.

Om de VERKOUDHEDEN, ZINKINGACHTIGE GESTELDHEDEN en KRAMPACHTIGE HOEST zuiver te genezen, moet men *twee* lepels vol van de SIJROOP van *JOHNSON*, door water gemengd, zoo warm mogelijk, gebruiken.

Zij is te bekomen te *Breda*, bij den Heer VAN DEN GOORBERGH, Apotheker; te *Amsterdam*, bij MASSIGNAC, Kalverstraat, N°. 165; te *'s Gravenhage*, bij MOUTON en ZOON; te *Rotterdam*, bij LOSEL VORSTMAN; te *Leyden*, bij ZUUR, Boekhandelaar; te *Utrecht*, bij RENSER; te *'s Hertogenbosch*, bij WELSCH; te *Maastricht*, bij GOUDOEVER.

CONTREFAÇON.

AVIS ESSENTIEL.

LA PATE PECTORALE DE REGNAULD AINÉ, Pharmacien à Paris, rue Caumartin, n° 45, recommandée par les principaux journaux de médecine français, et généralement ordonnée par les médecins les plus distingués de toutes les Facultés et Académies, pour la guérison des *Rhumes, Toux, Catarrhes, Coqueluches, Asthmes, Enrouements et Irritations de poitrine,* a été **CONTREFAITE** dans divers pays étrangers.

Comme on ne saurait prendre trop de précautions pour se garantir des contrefaçons, *surtout lorsqu'il s'agit de la santé,* nous prévenons les consommateurs que **LA VÉRITABLE PATE DE REGNAULD AINÉ,** telle que M. L. **Frere,** de Paris, la prépare, et telle qu'elle se vend depuis dix années dans toute l'Europe, ne se délivre qu'en boîte, et que chaque boîte est scellée d'une bande de papier vert dont voici le modèle.

Par Brevet d'Invention.

PATE DE REGNAULD AINÉ.

L. FRERE.

Elève et successeur de Regnauld ainé, et seul propriétaire de cette pate.

Breda, chez MM. C. L. VAN MENS et VAN DEN GOORBERGH, Pharmaciens.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers